10/11/23 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ତୁମକୁ ବାବଙ୍କ ସମାନ ମୁରଲୀଧର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ମୁରଲୀଧର ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ବାବା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ବହୁତ ନିର୍ମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରହଂକାରୀ ହୋଇଯାଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେଉଁମାନେ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ କରି ସଚ୍ଚା ପରୋପକାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ହୁସିଆର ବିକ୍ରେତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ନିରହଂକାରୀ ହୋଇଯାଏ । ସେବା କରି କରି ବୁଦ୍ଧି ସ୍□ଚ୍ଛ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଦାନ କରିବାରେ କଦାପି ଅଭିମାନ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଶିବବାବା ଦେଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ଧନ ହିଁ ଦାନ କରୁଛି । ଏହିଭଳି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ ।

ଗୀତ**:-** ତୁହ୍ମି ହୋ ମାତା....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । କେବଳ ମାତା ପିତାଙ୍କର ମହିମାର ଗୀତ ଶୁଣାଇବା ଦ୍□ାରା ତାଙ୍କର ନାମ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଚୟ ଜଣାପଡିନଥାଏ । ପ୍ରଥମରୁ ଶିବାୟ ନମଃ ଗୀତ ଶୁଣି ପୁଣି ମାତା ପିତାଙ୍କ ଗୀତ ଶୁଣାଇଲେ ଜ୍ଞାନ କ'ଣ ବୋଲି ଜଣାପଡିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି, କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଥାଆନ୍ତି ତୁମେ ମାତାପିତା କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଥମରୁ ଶିବାୟ ନମଃ ଗୀତ ଶୁଣାଇ ପୁଣି ମାତାପିତାଙ୍କ ଗୀତ ଶୁଣାଇଲେ ମହିମା ଜଣାପଡିଥାଏ । ନୂଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଗୀତ ବହୁତ ଭଲ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । ବାବାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଶିବ, ଏପରି ତ କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ - ଶିବ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କର ମହିମା ଏକା ହୋଇଯିବ । ତାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଶିବ । ଆଉ କେହି ନିଜର ନାମ ଶିବାୟ ନମଃ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ମତି ଏବଂ ଗତି ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ଅଲଗା । ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା । ଏହି ଜ୍ଞାନ କେବଳ ମାତାପିତା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତ ମାତା ନ ଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଶିବାୟ ନମଃର ମହିମା ତ କାହାକୁ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶିବାୟ ନମଃର ମହିମା କ'ଣ କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇପାରିବ! ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ଯଥାଶକ୍ତି ବୁଝାଇପାରିଥା'ନ୍ତି । କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଭଲ ଭଲ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟକୁ ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି । କେହି କେହି ଏପରି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବିଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରେ ସ୍□ଚ୍ଛ ହୃଦୟ ଦରକାର । ପ୍ରତି କଥାରେ ସତ୍ୟ କହିବା, ସତ୍ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେଲେ ଲୌକିକତା ଆସିଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି କେହି ନାହାଁନ୍ତି ଯିଏକି କହିପାରିବେ ଯେ, ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅଟୁ, ତେବେ ତ' କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ' ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଅଛନ୍ତି । କେହି-କେହି ତ' କୁପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଜଣାପଡିଯାଏ କିଏ କିଏ ବାବାଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ବସିବ ତେବେ ରୁଦ୍ରମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ମଧ୍ୟ ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କର ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହେବେ, ବାବା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖୁସି ହେବେ । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ନିଜେ ଧାରଣ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରାଇବାକୁ ହେବ । କେହି-କେହି ସନ୍ତାନ ଭାବନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ତ ସବୁକିଛି ବାବାଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ କରି ଦେଇଛୁ । ତା'ର ଫଳ ତ ଆମକୁ ମିଳିଯିବ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କ ସଦୃଶ ମହାଦାନୀ ହୋଇ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନକୁ ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ପାତ୍ରକୁ ଭରପୁର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ସ୍ଥୂଳ ଧନର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ତ' ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ଜଣାନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ନିଜକୁ ମୁରଲୀଧର, ସୌଦାଗରଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବୋଲି କିପରି କହିପାରିବେ? ଲଜ୍ୟା ଆସିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ତ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଲେଣ-ଦେଣ କରୁନାହିଁ । ବିକ୍ରି କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀ ଯଦି ହୁସିଆର ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ଭାଗୀଦାର ମଧ୍ୟ କରିଦିଅନ୍ତି । ମାଗଣାରେ କ'ଣ କାହାକୁ ଭାଗିଦାରୀ ମିଳିଯିବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଗଲେ ବୁଦ୍ଧି ନିର୍ମାଣ ହୋଇଯାଏ । ସେବା କରି-କରି ବୁଦ୍ଧି ସ୍□ଚ୍ଛ ହୋଇଯାଏ । ବାବା-ମମ୍ମା ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନିଜେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁରଲୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା ଧରିନିଅ ଏଙ୍କର ଶରୀରରେ ଶିବବାବା ଅଛନ୍ତି । ସିଏ ତ ମୁରଲୀଧର ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା । ନ ହେଲେ ଏତେ ଉଚ୍ଚପଦ କିପରି ପାଇବେ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ସବୁବେଳେ ଭାବ ଶିବବାବା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଶରୀରରେ ତ ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ମମ୍ମା ତ ମା' ହିସାବରେ କହୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଏଠାରେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଉଛି । ଲୌକିକରେ ପୁରୁଷମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ଯେମିତି ବି ହୋଇଥାଉ ସେ ତ ମୋ'ର ଦାୟିତ୍□ ବୁଝିବାକୁ

ହେବ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଏପରି କହି ନ ଥା'ନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୋ ପିଲାମାନେ ଯେମିତି ବି ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍□ ମୋତେ ନେବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମହତ୍□ ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ବାବାଙ୍କର ନାମ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବିଖ୍ୟାତ । ପୁଣି ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତାଙ୍କୁ ସେବାର ମଧ୍ୟ ଭଲ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି । ଆଗକୁ ତ ସେବା ବହୁତ ସହଜ ହୋଇଯିବ । ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି, ଦିନ ଏବଂ ରାତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗ ହେଉଛି ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ, ଦ୍□ାପର ଏବଂ କଳିଯୁଗ ହେଉଛି ରାତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଭକ୍ତି କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ଧାରଣା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ଗୁଡିକ ତ' ବହୁତ ସହଜିଆ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ ଏବଂ ନିଜ ଘରଲୋକ ମାନଙ୍କୁ ଉଠାଅ । ତୁମେ ତ' ଗୃହସ୍ଥରେ ରହୁଛ, ତେଣୁ ବହୁତ ସହଜରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଏକମାତ୍ର ପାରଲୌକିକ ପିତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସଦ୍ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଦ୍□ାପରଠାରୁ ତୁମର ଦୁର୍ଗତି ହୋଇଆସିଛି । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ପାପ ଆତ୍ମାମାନେ କଳିଯୁଗରେ ହିଁ ଥାଆନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହିଠାରେ (କଳିଯୁଗରେ) ହିଁ ଅଜାମିଳ, ଗଣିକା, ଅହଲ୍ୟା ଆଦି ସବୁ ପାପ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଅଧଃପତନ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଅଧଃପତନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀରୁ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ପୁଣି ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସିଥା'ନ୍ତି । ଦ୍□ାପରଠାରୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିଛ ସେମାନେ ତଳକୁ ଖସାଇବାର ରାସ୍ତା ହିଁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏବେ ଜାଣୁଛ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବଳ ଭରିବାକୁ ଲାଗିବ । ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଉପାୟ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କିପରି ହୋଇପାରିବେ? ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ରହିଛି । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଥିଲା ପୁଣି ବ୍ୟଭିଚାରୀ ହେଉଛି । କଳା ସବୁ କମି କମି ଆସିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' କୌଣସି କଳା ନାହିଁ । କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, କଳା କିପରି କମ୍ ହେଉଛି । ତେବେ ଏହାକୁ ବୁଝାଇବା ତ ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ପିଲାମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ଅଟକି ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ମମତ୍□ ନରଖି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ନ ହେଲେ ଭଲ ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । କେହି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ କ'ଣ କେବେ ଚାହିଁବ କି ଶେଷ ଧାଡିରେ ବସିବା ପାଇଁ! ଯଦି ଏପରି ହୁଏ ତେବେ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ, ଶିକ୍ଷକ, ଛାତ୍ର ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବେ, ଏହାର ପାଠପଢାରେ ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯାଆନ୍ତି ଯେ, ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିଲେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହେବ । କିଏ ପ୍ରଜା ହେବେ, କିଏ ଦାସଦାସୀ ହେବେ, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣିପାରିବେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ନିଜର ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କର । ଲୌକିକରେ ନିୟମ ଅଛି, ଯଦି ଘରେ ବଡ ଭାଇ ଥାଏ, ତେବେ ଛୋଟ ଭାଇକୁ ସହଯୋଗ ଦେବା ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଚ୍ୟାରିଟି ବିଗିନସ୍ ଆଟ୍ ହୋମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନ ନିଜ ଘରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏଭଳି ଦାନ କର, ଯେତେ ଦାନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ସରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଦାନ ନ କରିବ ତେବେ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ, ପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇବ ନାହିଁ । ଏବେ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଦୟାଳୁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେମାନେ ସାଧୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କୃପା କରୁଛ । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆସି ବୁଝ । ତୁମେ ନିଜର ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହିଁ, ଯେଉଁ ପିତା ଭାରତକୁ ସବୁ କଳ୍ପରେ ସୁଖର ବର୍ଷା ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ଏଠାରେ ଅଫିସରମାନେ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କିଏ କରିବ?

ଆଜିକାଲି ତ' ସାଧୁ ସମାଜର ବହୁତ ସମ୍ମାନ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଲେଖୁଛ - ବାବା ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା ଜାଣିଯିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ । ଆଗକୁ ତୁମର ନାମ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବହୁତ ଆସିବେ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବ । ଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବେ । ନଚେତ୍ କୁଆଡେ ଯିବେ, ଏହା ତ ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥାନ । ଆଗକୁ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଭଲ ଭଲ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ବାହାରିବ ଯାହାକି କେହି ବି ଆସି ପଢିପାରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଦୁନିଆରେ ଘୋର ଅଶାନ୍ତି ଦେଖାଦେବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆଉ ନ ଥିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ନ ଥିବ । ଶେଷ ସମୟରେ କେତେ ବାଟ ଦୌଡିପାରିବ । ଦୌଡରେ ମଧ୍ୟ କେହି-କେହି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଦୌଡିଥା'ନ୍ତି । ଜିତିବାର ପୁରସ୍କାର ବହୁତ କମ ଜଣଙ୍କୁ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ଏହାକୁ ତୁମର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଦୌଡ କୁହାଯିବ । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଆଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ଦରକାର । କାହାକୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ କହିବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆଉ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା କଉଡି ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ପ୍ରାରବ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାହା ଧୀରେ ଧୀରେ କମି କମି ଯାଏ । ତେବେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରି କର୍ମରେ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମହାଦାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଭାରତକୁ ମହାଦାନୀ କୁହାଯାଏ କାରଣ ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ଶରୀର, ମନ ଏବଂ ଧନ ସବୁ କିଛି ଅର୍ପଣ କରି ଦେଇଛ । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ସବୁ କିଛି ଅର୍ପଣ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ବହୁତ ମହାଦାନୀ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ଧବିଶ୍□ାସରେ ବୁଡି ରହିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଈଶ୍□ରଙ୍କ ଶରଣକୁ ଆସିଛ । ରାବଣଠାରୁ ଦୁଃଖୀ ହୋଇ ଏବେ ରାମଙ୍କ ଶରଣକୁ ଆସିଛ । ତୁମେ ସବୁ ଶୋକବାଟିକାରେ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ଅଶୋକବାଟିକା

ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବ । ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଥିବା ପିତାଙ୍କର ଶରଣକୁ ଆସିଛ । କେହି-କେହି ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ କାହାର ବାଧ୍ୟବାଧ୍ୟକତାରେ ଏଠାକୁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଏଠାରେ ସୁଖର ଅନୁଭବ ହେଉନାହିଁ । କାରଣ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ମାୟା ରାବଣର ଶରଣ ଦରକାର । ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଶରଣରୁ ବାହାରି ମାୟାର ଶରଣକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନା । ତେବେ ଏହି ଶିବାୟ ନମଃ ଗୀତ ବହୁତ ଭଲ । ତୁମେମାନେ ଏହି ଗୀତ ବଜାଇପାରିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ କହିବ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ବୁଝାଇପାରିବୁ । ସେମାନେ ତ' ଯେପରି କଣ୍ଢେଇ ଖେଳ ଖେଳୁଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହି ଗୀତର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ସେବା ନ କରିଲେ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ କିପରି ବସିପାରିବ । କେହି କେହି ସନ୍ତାନ କୁପୁତ୍ର ହୋଇ କେତେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ତ ମା' ମରିଗଲେ ମଧ୍ୟ ହାଲୁଆ ଖାଅ, ସ୍ତ୍ରୀ ମରିଗଲେ ମଧ୍ୟ ହାଲୁଆ ଖାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ ଦୁଃଖ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଚଳିତ ହେବାର ନାହିଁ । କାନ୍ଦିବାର ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ମମ୍ମା-ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଗରୁ ଚାଲିଯିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ଛାଡିଦେବେ । ଅଭିନୟ ତ' କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏଥିରେ ଚିନ୍ତାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଏହି ଖେଳକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ସବୁବେଳେ ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତନ ଚାଲୁଛି, ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଜନ୍ମ ତ ନିଶ୍ଚିତ ନେବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ମମ୍ମା-ବାବା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେଣି । ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ତ ଶେଷରେ ହେବ । ଏହି ସମୟରେ କେହି ବି ନିଜକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କୌଣସି କ୍ଷୟ-କ୍ଷତି ହେଲା, ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେଲା, ଖବରକାଗଜରେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ସଂସ୍ଥା ନାମରେ ହାହାକାର ହେଲା, ଏସବୁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର କିଛି କଥା ନାହିଁ, ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ଶେଷ ସମୟରେ ହିଁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେତେବେଳେ ବସିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ଦୟାଶୀଳ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭଳି କରିପାରିବ । ନିଜର ସର୍ବସ୍□ ସେବାରେ ଲଗାଇ ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ବୀମା କରିବା ଅଲଗା କଥା କାରଣ ତାହା ତ ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ କରୁଛ । ଏହା ତ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ ଯାହାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ପୁରା ମନେ ନ ପକାଇଲେ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଯେଉଁ ବିକର୍ମର ବୋଝ ରହିଛି ତାହା ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବୁଝାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ହୁସିଆର ହେବା ଦରକାର । ରାତିରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାରେ ବହୁତ ମଜା ଆସିଥାଏ । ଏହି ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ଅମୃତବେଳାରେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆପଣ କେତେ ମଧୁର ଅଟନ୍ତି, ଆମେ କ'ଣ ଥିଲୁ ଆମକୁ କ'ଣ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ହୃଦୟରେ ସଦା ସର୍ବଦା ସତ୍ୟତାକୁ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସତ୍ୟମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ନିଜକୁ ସର୍ବଜ୍ଞ ବୋଲି ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅହଂକାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

(୨) ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଡ୍ରାମାର ଖେଳକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଡ୍ରାମା ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା କରିବାର ନାହିଁ । ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍□ରାଜ୍ୟର ସତ୍ତା ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ ରାଜ୍ୟର ସତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଜିତ୍ ଅଟନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍□ର ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି କାରଣ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହିଁ ବିଶ୍□ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ଚେକ୍ କର ଯେ ନିଜର ମନ-ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସଂସ୍କାର ଯାହାକି ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି, ଆତ୍ମା ତିନୋଟି ଯାକର ମାଲିକ ଅଟେ ତ? ମନ ତୁମକୁ ଚଲାଉଛି, ନା ତୁମେ ମନକୁ ଚଲାଉଛ? ସଂସ୍କାର କେବେ କେବେ ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣି ନେଉନାହିଁ ତ? ତେବେ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀର ସ୍ଥିତି ସର୍ବଦା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ଶକ୍ତିର କମି ନ ଥିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ଚାବି - "ମେରା ବାବା" ଶବ୍ଦର ସ୍ମୃତି ଯଦି ସାଥୀରେ ଥିବ ତେବେ କୌଣସି ଆକର୍ଷଣ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***